Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 19. Warszawa, 30 maja 1935 r. Rok XVII

T R E Ś Ć:

SPRAWY ZASOBÓW KOLEJOWYCH.

101.

Nr. M.Z. XI 401/56 z dn. 1 maja 1935 r. w sprawie warunków technicznych dostawy oleju solarowego, który w myśl okólnika z dnia 8/XI 29 r. Nr. 16426/4/29 ma służyć do obniżania punktu krzepnięcia oleju wagonowego.

Ministerstwo Komunikacji poleca z dniem 1/X r. b. stosować na P.K.P. następujące warunki techniczne dostawy oleju solarowego:

1) ciężar właściwy przy 15° C — 0,880 — do 0,895,

2) temperatura zapłonienia w/g Marcussona powyżej 115° C,

3) temperatura krzepnięcia poniżej minus 40° C,

4) wiskoza przy 20° C powyżej 1,9° E,

5) zawartość stałych ciał obcych nie wyżej 0,2%,

6) nie powinien zawierać kwasów mineralnych ani też wody.

102.

Nr. M.Z. XIII-a 442/10 z dn. 1 kwietnia 1935 r. w sprawie ujednostajnienia ogólnych zasad dostawy wytwarzanej odzieży.

Szycie odzieży służbowej odbywa się w dyrekcjach jeszcze obecnie na rozmaitych zasadach tak pod względem ogłaszania przetargów, jak pod względem samego szycia. W celu ujednostajnienia i usprawnienia czynności, związanych z szyciem odzieży służbowej, Ministerstwo Komunikacji podaje ogólne zasady, według których dostawa wytwarzanej odzieży służbowej powinna się odbywać.

A) Przez określenie „dostawa wytwarzanej odzieży" należy rozumieć:

1) wykonanie szycia odzieży sukiennej, mianowicie:

a) kurtek mundurowych,
b) spodni mundurowych,
c) płaszczy mundurowych,
d) kurtek ciepłych lodenowych,
e) płaszczy ciepłych lodenowych;

2) wykonanie szycia:

a) czapek zwyczajnych,
b) „ czerwonych;

3) wykonanie szycia:
a) kurtek letnich,
b) odzieży ochronnej;
4) wykonanie szycia:
a) kożuchów krytych,
b) kożuszków krytych;
5) dostawę obuwia.

Szycie rodzajów odzieży, wykazanych pod 1 a, 1 b, 1 c, to jest kurtek mundurowych, spodni i płaszczy mundurowych dzieli się jeszcze na:

6) szycie: „według numerów wielkości";
7) szycie: „na miarę".

B. Przyjąwszy powyższy podział ustanawia się następujące zasady powierzania dostaw odzieży służbowej:

1) Przeprowadzać przetargi, zawierać i realizować umowy o dostawę obuwia będzie nadal D.O.K.P. w Warszawie, a o dostawę kożuchów i kożuszków D.O.K.P. w Krakowie.

2) Przeprowadzanie przetargów na szycie odzieży „według numerów wielkości" co do rodzajów odzieży, objętych punktem A. 1) a—e) zostajeześrodkowane do wykonania w D.O.K.P. w Warszawie; zawierać zaś dotyczące umowy i realizować je będą te dyrekcje, którym M.K. tę czynność zleci.

3) Dyrekcje będą powierzać dostawy wytwarzanej odzieży rodzajów, nieobjętych punktami B. 1. i B. 2, na własne potrzeby według zasad niżej podanych i w granicach przyznanych kompetencyj.

4) Przetargi na dostawę, o których mowa w punkcie B. 1 i B. 2, wymagają, bez względu na kwotę, zatwierdzenia przez M.K., przetargi zaś o których mowa w punkcie B. 3, wymagają zatwierdzenia przez M.K. tylko wtedy, gdy wartość dostawy przekracza kompetencję Dyrektora P.K.P.

5) Ażeby mieć zapewnione zapasy odzieży potrzebne do rozdzielenia 1 października, należy co do wykonania oddzielnych czynności trzymać się następujących terminów jako orjentacyjnych:

miesiąc marzec i kwiecień — na przeprowadzenie przetargów,

miesiąc maj — na zatwierdzenie przetargów,

miesiąc czerwiec — na zawarcie i spisanie umów.

Wyjątek stanowi zawieranie umów o dostawę kożuchów i kożuszków; te umowy należy zawierać o 2 miesiące wcześniej, aby umożliwić dostawcom przygotowanie surowca.

W umowach o szycie odzieży należy termin wykonania określić terminem 2 (dwóch) miesięcy od daty postawienia do rozporządzenia wytwórni materjałów włókienniczych, które się jej ma wydać.

Przy ustalaniu ilości odzieży do szycia „na miarę" należy się stosować do postanowienia zawartego w punkcie „D" niniejszego zarządzenia.

6) Termin składania zamówień na potrzebną ilość wytwarzanego obuwia oraz odzieży do szycia „według numerów wielkości" rodzajów odzieży wymienionych w punkcie A. 1 (a—c) oraz formę tych zamówień określi Dyrekcja O.K.P. w Warszawie i poda bezpośrednio do wiadomości M.K. i interesowanym dyrekcjom.

Analogicznie postąpi Dyrekcja O. K. P. w Krakowie co do dostawy kożuchów i kożuszków.

7) Powierzanie dostaw należy w zasadzie opierać na wynikach przetargów nieograniczonych z tem zastrzeżeniem, że przy powierzaniu wykonania szycia odzieży „na miarę" należy uwzględniać miejscowość dogodną dla pracowników do stawienia się do przymiarki, biorąc odpowiednio pod rozwagę czas, jaki pracownicy będą musieli stracić na przejazdy do przymiarek.

8) Powierzenie dostaw wytwarzanej odzieży, o której mowa w punktach A. 1 (a—e), A. 4 i A. 5, wyłączając wytwarzanie „na miarę", może nastąpić dopiero po stwierdzeniu przez komisję, że firma jest w możności wykonać należycie na miejscu, we własnej wytwórni, określoną ilość w odpowiednim terminie.

Sprawdzanie powyżej wspomnianej komisji powinno zawierać:

a) dokładny adres firmy z podaniem dokładnego adresu wytwórni (warsztatu pracy) tej firmy,

b) zdolność wytwórczą danej firmy z podaniem ilości i rodzaju maszyn (stanowisk pracy), oraz z zaznaczeniem, jaką ilość zasadniczych rodzajów odzieży wytwórnia może wykonać w jednym miesiącu i przy jednej zmianie robotników. (Przy produkcji rozmaitych rodzajów odzieży należy podać rodzaj zasadniczy, a w nawiasie ilości innych rodzajów zaofiarowanych, które mogą być w tym samym czasie wykonane zamiast ilości rodzajów zasadniczych).

Dostaw, o których mowa w powyższym ustępie 8), nie wolno powierzać firmom, wytwarzającym sposobem chałupniczym.

Powierzanie dostaw wytwarzanej odzieży, o której mowa w punkcie A. 2, A. 3 oraz wyjątkowo „szycia na miarę" firmom wytwarzającym sposobem chałupniczym jest wprawdzie dopuszczalne, jednak niezalecane.

9) Dyrekcja O. K. P. w Warszawie przesyła do M. K. akt przetargu na wykonanie szycia odzieży „według numerów wielkości" stosownie do punktu B. 4, dołączając zamówienia Dyrekcyj i zamówienia własne z wyszczególnieniem rodzajów odzieży i numerów wielkości oraz sprawozdania komisyj, omówione w punkcie B. 8.

10) Odpis umów o dostawę wytwarzanej odzieży (także butów i kożuchów) dyrekcje powinny każdorazowo przesyłać do M. K., jak również odpisy wszelkich zastrzeżeń dodatkowych do tych umów.

11) Po zawarciu umów każda dyrekcja podaje do wiadomości wszystkim dyrekcjom ceny umowne szycia odzieży.

C. Przy przeprowadzaniu przetargów (powierzaniu dostaw wytwarzanej odzieży)

należy między innemi zadecydować i zakomunikować oferentom niżej podane warunki dostawy:

1) miejscem pobrania materjałów i dostawy gotowej odzieży powinien być właściwy magazyn zasobów (dział umundurowania), położony najbliżej danej firmy, przyczem koszty przewozu materjału do wytwórni i wytwarzanej odzieży do magazynu zasobów ponosi dostawca.

2) Przy szyciu „według numerów wielkości" normy zużycia materjałów, podane w tabeli III „Warunków technicznych" z dnia 20/III. 1934 r., należy uważać za normy maksymalne. Przy szyciu „na miarę" normę zużycia materjałów należy przyjąć jako średnią według wielkości „4" (czwartej) powyższej tabeli, przyczem do kurtek z sukna I gatunku ustalam, ze względu na podszycie jej całej podszewką, normę zużycia podszewki pod spód na 1,80 m. b. przy szerokości 0,71 m:

3) Firmy obowiązane są ścinki i resztki materjałów zwrócić do magazynu bezpłatnie, nie należy przeto zmniejszać cen zaofiarowanych za wykonanie w razie żądania przez firmy mniejszej ilości materjału.

Ilość zwróconych resztek i ścinek powinna służyć za podstawę oceny solidności danej firmy.

Dostawcy może być przyznane prawo kupna materjałów z magazynu zasobów po cenach magazynowych wówczas, gdy materjał został zepsuty w robocie bez winy dostawcy.

Ilość żądanego materjału dostawca powinien w takim razie należycie uzasadnić.

4) a) Do szycia odzieży wykazanej w punkcie A-1 — dostawca otrzymuje sukno i podszewki, a resztę sam daje;

b) Do szycia odzieży wykazanej w punkcie A-2 — dostawca otrzymuje sukno, a taśmę srebrną lub złotą oraz inne dodatki dostawca sam daje (rozp. MZ. 205/62 z dn. 7/VII 1934 r. pozostaje w mocy aż do odwołania).

c) Do szycia odzieży wykazanej w punkcie A-3 — dostawca otrzymuje materjał, a do kurtek letnich prócz tego sukno granatowe i amarantowe na wyłogi.

d) Do szycia odzieży wykazanej w punkcie A-4 — dostawca otrzymuje jedynie sukno na pokrycie kożuchów (kożuszków).

e) Do szycia odzieży wykazanej w puknie A-5 — materjał i dodatki daje dostawca,

f) w razie szycia „na miarę" dostawca jest obowiązany zdjąć miarę płaszcza, kurtki i spodni oraz dokonać 1 (jednej) przymiarki płaszcza i kurtki.

5) Dostawca, w celu zapewnienia wykonania umowy, składa zabezpieczenie zgodnie z obowiązującemi przepisami.

Niezależnie od powyższego zabezpieczenia dostawca powinien złożyć odpowiednie zabezpieczenie na przypadek zepsucia materjałów w gotówce lub walorach uznawanych przy składaniu zabezpieczeń.

Wysokość tego zabezpieczenia powinna wynosić 100% wartości materjałów, które ma się wydać firmie na największą partję dostawy określonej umową, jednak ogólna ilość partyj dostawy nie powinna przenosić sześciu partyj, wliczając w tę ilość partję próbną, gdyby była dana do wykonania. Zabezpieczenie to może stanowić równocześnie zabezpieczenie materjału od pożaru, kradzieży lub powodzi, jeżeli to zostało wyrażone w umowie.

W ostatnim przypadku firmy nie są obowiązane do składania polis asekuracyjnych.

D. Wydawanie materjałów zamiast gotowej odzieży.

1) Pracownikom, którzy mają prawo do odzieży szytej „na miarę", a którzy wyrażą życzenie otrzymania materjałów sukiennych zamiast gotowej odzieży, można (jedynie na odzież szytą „na miarę") wydawać sukno i podszewkę w ilości nieprzewyższającej normy (piątego) 5 numeru wielkości, podanej w tabeli III warunków technicznych z dnia 20/III 1934 r., przyczem normę zużycia podszewki u kurtek sukna I gatunku określa się ze względu na podszycie jej całej podszewką, na 1,85 m. m. przy szerokości 71 cm.

2) Należność w wysokości 25% kosztów własnych gotowej odzieży danego rodzaju, na którą wydano materjał, powinno się potrącić w sposób zwyczajny tak, jak to jest przewidziane przy wydawaniu odzieży gotowej. Jednocześnie należy zarządzić wypłacenie właściwemu pracownikowi, gotówką kwoty w wysokości 100% najniższej ceny za uszycie, płaconej za odzież tego rodzaju firmom krawieckim na podstawie umów zawartych z niemi przez P. K. P., ważnych w okresie wydawania materjałów.

Prawo danego pracownika do odzieży szytej na miarę powinno być uwidocznione w arkuszach rejestracyjnych odzieży służbowej i w liście odzieżowej rozdzielczej, a w rubrykach, przeznaczonych na odpowiednie rodzaje odzieży w tych dokumentach, należy wpisywać kreski w taki sposób jak gdyby pracownik otrzymał upoważnienie do odebrania gotowej odzieży.

Otrzymanie materjałów pracownik powinien potwierdzić w liście odzieżowej rozdzielczej.

Uznanie płatności kwot przyznanych pracownikom, jako zwrot opłaty za uszycie odzieży, w wysokości 100% ceny za szycie określonej w sposób wyżej podany, powinno być uskutecznione w liście odzieżowej rozdzialczej, a uznane kwoty należy właściwym pracownikom wypłacić łącznie z ich uposażeniem lub też zarobkiem w tym samym miesiącu, w którym zarządzono potrącenie pierwszej raty 25% kosztu odzieży i odnieść je na ciężar ogólnych kredytów przyznanych na umundurowanie.

3) Prawo ostatecznej decyzji w sprawie omawianej pod D, służy naczelnikom właściwych służb, po wniesieniu przez pracownika pisemnej prośby i pisemnej deklarcji, że proszący zobowiązuje się w terminie 6 (sześciu) tygodni od daty otrzymania materjału pokazać na żądanie przełożonych przepisowo uszytą odzież danego rodzaju.

Należy starannie przestrzegać obowiązku sprawdzania, czy dany pracownik ma odzież, na którą pobrał materjał, a w razie stwierdzenia nadużyć przeprowadzać przeciw winnym dochodzenia.

Dzień wydania materjałów pracownikowi rozpoczyna wyznaczony okres noszenia odzieży danego rodzaju tak, jak gdyby w tym dniu była wydana gotowa odzież.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą: zarządzenie M. K. Nr. MZ. VII. 205 108 z dnia 12/XII-1933 r. i Nr. MZ. XIII. 445 14 z dn. 18 marca 1935 r. oraz wszelkie inne przepisy sprzeczne z postanowieniami niniejszego rozporządzenia.

SPRAWY DRÓG KOŁOWYCH.

103.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 maja 1935 r. Nr. D.B. 10d/2 w sprawie uzgadniania kierunku i szerokości dróg.

W związku z obowiązkiem uzgadniania ścisłego kierunku dróg, mających się budować oraz szerokości dróg, jeżeli projektuje się odstąpić od szerokości przepisanej okólnikami z dn. 26 czerwca 1933 r. Nr. DB-10d/1 i z dn. 14 marca 1934 r. Nr. DB-10d/8, zarządzam dodatkowo co następuje:

O uzgodnienie kierunku lub szerokości dróg należy występować do Ministerstwa Komunikacji zawczasu, przynajmniej na trzy miesiące przed rozpoczęciem budowy dróg i przytem co do całej sieci dróg zamierzonych do budowy w powiecie, nie zaś osobno co do każdej drogi.

Do wniosku o uzgodnienie powinny być dołączone w 2-ch egzemplarzach: a) wykaz dróg ze wskazaniem kategorji, długości mającego się budować odcinka i projektowanej szerokości korony i jezdni każdej drogi oraz b) szkic sytuacyjny trasy drogi na mapie lub odbitce z niej.

Wniosek powinien być należycie umotywowany.

104.

Nr. D. R. 128/1 z dnia 18 maja 1935 r. w sprawie zaświadczeń o wykonywaniu pojazdami mechanicznemi przewozów, niewymagających koncesyj.

Jeden z Urzędów Wojewódzkich prosił Ministerstwo Komunikacji o wyjaśnienie, czy w zaświadczeniach o wykonywaniu przewozów, niewymagających koncesyj, wydawanych według wzoru, wskazanego w załączniku do § 49 rozp. Ministra Komunikacji z dnia 6 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 821), należy wyszczególniać rodzaj przewożonych towarów.

W związku z powyższem Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia, że chociaż wspomniany wzór nie przewiduje wyraźnie wpisywania rodzaju przewożonego towaru, to jednak w celu ułatwienia kontroli, powiatowe władze administracji ogólnej powinny w rubryce „zgłosił wykonywanie przewozów . . . ." wyszczególniać rodzaj przewożonych towarów.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 76383 30.V.35. 8.600.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p., telefon Nr. 8-26-28). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr. Prenumeratę można uiszczać do P. K. O. za pośrednictwem konta czekowego Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 30658. Na odwrotnej stronie czeku nadawczego P. K. O. należy wskazać cel wpłaty.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.